

TIP NA VÝŠLAP

Zdiby – Klecánky – Levý Hradec – Žalov – Roztoky – Klecánky – Zdiby (15 km)

Kdo chodí – zná. Kdo zná – třeba už tudy nechodí. A někdo třeba ani nezná. Pojďte se tedy se mnou projít.

Dneska to půjdeme okouknout na druhou stranu Vltavy. K převozníkovi do Klecánek zná cestu už asi každý. Nejkratší trasa vede od veltěžské základní školy podél silnice směrem na Klecany, za rybníkem se zahne doleva dolů a kolem čističky jsme

tam po necelých třech kilometrech. Kratší varianta je svést se k převozníkovi autem a zkrátit si cestu jen na 9 kilometrů.

Pak na nás čeká přívoz. V sobotu, neděli a o svátcích jezdí celý den každou půl hodinu až do 18.30 hodin, s přestávkou mezi 12-13 hodinou. Ve všední den končí ranní jízdy v 9 hodin a až od 13 hodin vás opět převezí každou půl hodinu. Jízdné je lidové, dospělý za 12 korun, děti 6-9 let 8 korun. Zde se tedy svěříme do rukou převozníka, který nás bravurně za pár minut převezí na druhý břeh Vltavy.

A začíná romantická procházka podél řeky. Držíme se zelené značky a brzy mineme klecanský jez, nad nímž se vpravo rozprostírá divoká scenérie skal. Brzy ji vystřídá ohromný kamenolom a po chvíli se vlevo nad námi objeví historická budova Správy plavebních komor Roztoky. Po pohodlné asfaltové silničce míříme dále, čas od času poklidné putování vyruší dunění vlaku. Vpravo za řekou se objevují první stavení vesnice Husinec, které odtud máme jako na dlani. Pak se musíme rozhodnout: dát se cestičkou po zelené vlevo na Žalov anebo dojít asfaltkou až na Levý Hradec? Já dala přednost druhé možnosti. Po necelém kilometru jsem po-

dešla pod železniční trať a ocitla se kousek od nádraží Žalov. Mimochodem, víte že Žalov inspiroval Mikuláše Alše k jedné z lunet při výzdobě Národního divadla? I odtud byl hezký výhled na druhou stranu řeky, které dominovala žlutočervená budova řežské základní školy. Silnicí směrem nahoru a zkratkou podél zábradlí opět po zelené jsem stoupala strmě 150 metrů, abych se z informační cedule dozvěděla, že zde byly objeveny pozůstatky předhradí Levého Hradce z 9. století. Ocitla jsem se na místě, kde se nacházelo slovanské hradiště, související s počátky českého státu. A co více – kníže Bořivoj zde založil první křesťanský kostel v Čechách. Dnes tu stojí kostel sv. Klimenta, ke kterému je dobré zajít, protože u něj najdeme spoustu zají-

mavých informací o historii tohoto místa. Tak vidíte, co máme ze Zdib takřka na dohled! Od kostela jsem se vrátila 300 metrů zpět na rozcestí. Jsme v půli naší procházky a čeká nás rozhodování. Vrátit se po zelené zpět k řece a podél ní k převoz-

níkovi anebo to vzít vrchem přes Roztoky. U řeky už to znám, šla jsem přes Roztoky. Letohradská ulice vedle restaurace Na růžku, kde si poutník může popřát dobré jídlo i pití. Přitom ho příjemně překvapí i ceny. Pak jsem si směr cesty volila spíše intuitivně a po dohodě s domorodci. Řeka se točí do velkého oblouku a pokud se člověk nechá ošálit, zbytečně si zajde. Ideální je jít Zaorálkovou ulicí mezi rodinnými domky, kde se ti nejmenší mohou vyřádit u základní školy na překrásném dětském hřišti. Na konci této ulice je třeba točit se doprava podél hlavní komunikace se serpentínami a sejít dolů do Nádražní ulice. Tam doleva Rýznerovou ulicí, podejít viadukt a okolo továrny a Vltavskou je to už jen kousek k převozníkovi. Jsme zase v přírodě, před námi teče Vltava, teď jen počkat si na loďku a odplout na druhou stranu. Cestu nahoru do Zdib si zvolí každý sám.

EM

